

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

24 september 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, HUISVESTING EN STEDELIJK BELEID

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de aanduiding van leden van de oppositie in de raden van bestuur van dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

Dinsdag 24 september 2002

VOORZITTER : De heer Jan Penris

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de aanduiding van leden van de oppositie in de raden van bestuur van dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Dijck tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de aanduiding van leden van de oppositie in de raden van bestuur van dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de minister, dames en heren, toen ik deze vraag om uitleg indiende, had ik nog geen weet van de hoorzitting die straks plaatsvindt over de intergemeentelijke samenwerking.

Ik wil niettemin enkele vragen stellen over dit onderwerp, omdat ik vind dat er een loopje wordt genomen met de geest van het decreet. Ik ben de laatste om te tornen aan de lokale autonomie en het lokaal gezond verstand. Ik heb in de schriftelijke versie van deze vraag echter enkele voorbeelden aangehaald waarbij vragen rijzen bij de invulling van artikel 52. Dit artikel van het decreet op de intergemeentelijke samenwerking bepaalt dat er naast de leden van de meerderheid, ten hoogste 5 leden van de oppositie moeten worden opgenomen met een raadgevende stem. De statuten vermelden de criteria. Artikel 53 stelt dat er minstens tweemaal per jaar verslag moet worden uitgebracht op de respectieve gemeenteraden. Er kunnen ook vra-

gen worden gesteld over wat de gemeentelijke vertegenwoordigers verrichten. Dit alles creëert meer openheid, de samenwerking wordt doorzichtiger.

Ik heb enkele intergemeentelijke samenwerkingen gecontroleerd en er zijn goede voorbeelden bij. In een voorbeeld worden 5 leden opgenomen via een systeem van schifting. Een eerste schifting gebeurt op basis van de leden van de oppositie die unaniem door hun gemeenteraad worden voorgedragen. Een tweede schifting gebeurt op basis van anciënniteit in de gemeenteraad. Een derde schifting gebeurt op basis van leeftijd. Dit is een goede manier van werken. Een slecht voorbeeld vind ik een selectie op basis van het alfabet. Wees maar een ingezetene van de gemeente Zwijndrecht ! Dit is een arbitraire maatregel die van weinig doordachtheid getuigt.

Daarom wil ik u, mijnheer de minister, vragen of het niet nodig is om artikel 52 beter te omschrijven. Ik betreur dat enerzijds omdat het de autonomie beknot, maar anderzijds zijn er de voorbeelden uit de realiteit. Bent u bereid om een decretaal initiatief terzake te nemen of dat te ondersteunen ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik ben op de hoogte van de aangehaalde voorbeelden. Het goede voorbeeld dat u gaf, is trouwens de weergave van een ontwerp van modeltekst die mijn administratie op verzoek van verschillende intercommunales heeft opge maakt en die ook door tal van hen is aangenomen.

De minder gelukkige voorbeelden zijn het resultaat van een autonome beslissing in de schoot van de betrokken verenigingen. De creativiteit ging overigens zover dat ook lottrekking werd voorgesteld. Ik heb geen wettelijke basis om daartegen op te treden, omdat in het decreet zelf geen criteria

Van Grembergen

zijn opgenomen. De verplichting om het principe van een aanduiding in de statuten op te nemen, is naar de letter nageleefd.

Ik heb het er moeilijker mee dat er in een aantal gevallen geen respect wordt getoond voor de geest van het decreet. Een geest vatten is natuurlijk moeilijk. Bij de besluiten tot goedkeuring van de bedoelde statutenwijziging voeg ik in een aantal gevallen een brief, waarin ik betreur dat wordt gechopt voor een minimale invulling van artikel 52 en waarin ik aandrang op een tekstvervollediging.

De decreetgever heeft niet gewenst voor dit aspect een regeling in detail uit te werken, precies om de autonomie van de besturen maximaal te respecteren. De concrete toestand van elke intercommunale is immers verschillend. Ik reken nu veeleer op het begrip van de intercommunales om – zoals ik schriftelijk heb gesuggereerd – rekening te houden met de achterliggende bedoeling van artikel 52.

Ik meen niet dat hiervoor een omzendbrief vereist is, want een omzendbrief is een opmerking aan allen en dat zou niet terecht zijn. In een aantal gevallen wordt inderdaad een loopje genomen met de geest van het decreet, maar dat betreft zeker

geen meerderheid. Ik wil niet de indruk wekken dat er een algemeen probleem zou zijn. Als me dergelijke gevallen worden gemeld, zal ik telkens de opmerkingen via een brief overmaken aan de verantwoordelijke instanties. Hopelijk is die brief dan een aanleiding om een discussie te voeren in de instelling.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de minister, ik onderschrijf uw antwoord. Ik heb in mijn vraag duidelijk het spanningsveld autonomie tegenover verantwoordelijkheid aangehaald. U kunt niet meer doen dan wijzen op de geest van het decreet.

De uitzonderingen zijn hier inderdaad niet de regel, maar ik wil toch suggereren dat u de zaak blijft opvolgen. Het gaat ook tegen mijn natuur in om stringente regels op te leggen. Elke intercommunale heeft inderdaad zijn eigenheid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.10 uur.*
